Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

►B VERORDENING (EU) Nr. 510/2011 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 11 mei 2011

tot vaststelling van emissienormen voor nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen in het kader van de geïntegreerde benadering van de Unie om de CO_2-emissies van lichte voertuigen te beperken

(Voor de EER relevante tekst)

(PB L 145 van 31.5.2011, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 205/2012 van de Commissie van 6 januari 2012	L 72	2	10.3.2012
►M2	Verordening (EU) nr. 253/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014	L 84	38	20.3.2014
►M3	Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 404/2014 van de Commissie van 17 februari 2014	L 121	1	24.4.2014
►M4	Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/748 van de Commissie van 14 december 2016	L 113	9	29.4.2017

▼B

VERORDENING (EU) Nr. 510/2011 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 11 mei 2011

tot vaststelling van emissienormen voor nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen in het kader van de geïntegreerde benadering van de Unie om de CO_2-emissies van lichte voertuigen te beperken

(Voor de EER relevante tekst)

Artikel 1

Onderwerp en doel

1. In deze verordening worden prestatievereisten inzake CO_2-emissie voor nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen vastgesteld. In deze verordening is vastgesteld dat, door verbeteringen van de voertuigtechnologie en innoverende technologie, de gemiddelde CO_2-emissies van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen moeten worden beperkt tot 175 g CO_2/km, gemeten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 715/2007 en de uitvoeringsbepalingen daarvan.

▼M2

2. Deze verordening legt met ingang van 2020 een doelstelling van 147 g CO_2/km vast voor de gemiddelde CO_2-emissies van nieuwe, in de Unie ingeschreven lichte bedrijfsvoertuigen, als gemeten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 715/2007 en de op die verordening gebaseerde uitvoeringsbepalingen en overeenkomstig innoverende technologieën.

▼B

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op motorvoertuigen van categorie N_1, zoals gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2007/46/EG, met een referentiemassa van hoogstens 2 610 kg, en op voertuigen van categorie N_1 waartoe de typegoedkeuring is uitgebreid overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 715/2007 („lichte bedrijfsvoertuigen"), die voor het eerst in de Unie worden ingeschreven en niet eerder buiten de Unie zijn ingeschreven („nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen").

2. Als een voertuig, alvorens in de Unie te worden ingeschreven, minder dan drie maanden daarvoor buiten de Unie is ingeschreven, wordt met deze eerdere inschrijving geen rekening gehouden.

3. Deze verordening is niet van toepassing op voertuigen voor speciale doeleinden, zoals gedefinieerd in punt 5 van bijlage II, deel A, bij Richtlijn 2007/46/EG.

▼M2

4. Artikel 4, artikel 8, lid 4, onder b) en c), artikel 9 en artikel 10, lid 1, onder a) en c), zijn niet van toepassing op een fabrikant die, samen met alle met hem verbonden ondernemingen, in het voorgaande kalenderjaar minder dan 1 000 in de Unie ingeschreven nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen heeft geproduceerd.

▼B

Artikel 3

Definities

1. In deze verordening wordt verstaan onder:

▼B

a) „gemiddelde specifieke CO_2-emissies” van een fabrikant: het gemiddelde van de specifieke CO_2-emissies van alle lichte bedrijfsvoertuigen die door deze fabrikant worden gebouwd;

b) „certificaat van overeenstemming”: het in artikel 18 van Richtlijn 2007/46/EG vermelde certificaat;

c) „voltooid voertuig”: een voertuig waarvoor typegoedkeuring wordt verleend na voltooiing van de meerfasentypegoedkeuringsprocedure overeenkomstig Richtlijn 2007/46/EG;

d) „compleet voertuig”: elk voertuig dat niet hoeft te worden voltooid om aan de desbetreffende technische eisen van Richtlijn 2007/46/EG te voldoen;

e) „basisvoertuig”: een voertuig dat in de eerste fase van een meerfasentypegoedkeuringsprocedure wordt gebruikt;

f) „fabrikant”: de persoon of instantie die tegenover de goedkeuringsinstantie verantwoordelijk is voor alle aspecten van de typegoedkeuringsprocedure overeenkomstig Richtlijn 2007/46/EG en die instaat voor de overeenstemming van de productie;

g) „massa”: de massa van het voertuig in rijklare toestand met carrosserie, zoals vermeld in het certificaat van overeenstemming en gedefinieerd in punt 2.6 van bijlage I bij Richtlijn 2007/46/EG;

h) „specifieke CO_2-emissies”: de emissies van een licht bedrijfsvoertuig, gemeten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 715/2007 en op het certificaat van overeenstemming van het complete of voltooide voertuig vermeld als de CO_2-massa-emissie (gemengd);

i) „specifieke emissiedoelstelling”: inzake een fabrikant, het gemiddelde van de overeenkomstig bijlage I bepaalde indicatieve specifieke CO_2-emissies voor elk nieuw licht bedrijfsvoertuig van deze fabrikant, of, wanneer de fabrikant een afwijking krachtens artikel 11 geniet, de specifieke emissiedoelstelling die overeenkomstig die afwijking is bepaald;

j) „voetafdruk”: de gemiddelde spoorbreedte vermenigvuldigd met de wielbasis, zoals aangegeven in het certificaat van overeenstemming en gedefinieerd in de afdelingen 2.1 en 2.3 van bijlage I bij Richtlijn 2007/46/EG;

k) „laadvermogen”: het verschil tussen de technisch toelaatbare maximummassa van het voertuig in beladen toestand, overeenkomstig bijlage II bij Richtlijn 2007/46/EG, en de massa van het voertuig.

2. Met het oog op de toepassing van deze verordening wordt onder „een groep van onderling verbonden fabrikanten” verstaan: een fabrikant en de met hem verbonden ondernemingen. Ten aanzien van een fabrikant wordt onder „verbonden ondernemingen” verstaan:

a) ondernemingen waarin de fabrikant direct of indirect:

   i) de bevoegdheid heeft om meer dan de helft van de stemrechten uit te oefenen, of

▼B

ii) de bevoegdheid heeft om meer dan de helft van de leden te benoemen van de raad van toezicht, de raad van bestuur of de organen die de onderneming juridisch vertegenwoordigen, of

iii) het recht heeft de zaken van de onderneming te beheren;

b) ondernemingen die direct of indirect de onder a) vermelde rechten of bevoegdheden over de fabrikant hebben;

c) ondernemingen waarin een onderneming als bedoeld onder b) direct of indirect de onder a) genoemde rechten of bevoegdheden heeft;

d) ondernemingen waarin de fabrikant samen met een of meer onder a), b) of c) vermelde ondernemingen, of waarin twee of meer onder a), b) of c) vermelde ondernemingen samen de onder a) vermelde rechten of bevoegdheden hebben;

e) ondernemingen waarbij de onder a) vermelde rechten of bevoegdheden gezamenlijk in handen zijn van de fabrikant of een of meer van de onder a) tot en met d) vermelde met hem verbonden ondernemingen en een of meer derde partijen.

Artikel 4

Specifieke emissiedoelstellingen

Voor het kalenderjaar dat begint op 1 januari 2014 en elk daaropvolgend volledig kalenderjaar zorgt elke fabrikant van lichte bedrijfsvoertuigen ervoor dat zijn specifieke gemiddelde CO_2-emissies niet hoger liggen dan zijn specifieke emissiedoelstelling die overeenkomstig bijlage I is vastgesteld of die, wanneer de fabrikant een afwijking krachtens artikel 11 geniet, overeenkomstig die afwijking is vastgesteld.

Indien de specifieke emissies van het voltooide voertuig niet beschikbaar zijn, gebruikt de fabrikant van het basisvoertuig de gemiddelde specifieke emissies van het basisvoertuig om de gemiddelde specifieke CO_2-emissies te bepalen.

Om de gemiddelde specifieke CO_2-emissies van elke fabrikant te bepalen, wordt rekening gehouden met de volgende percentages van de nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen van elke fabrikant die in het jaar in kwestie zijn ingeschreven:

— 70 % in 2014,

— 75 % in 2015,

— 80 % in 2016,

— 100 % vanaf 2017.

Artikel 5

Superkredieten

Bij de berekening van de gemiddelde specifieke CO_2-emissies telt elk nieuw licht bedrijfsvoertuig met specifieke CO_2-emissies van minder dan 50 g CO_2/km als:

— 3,5 lichte bedrijfsvoertuigen in 2014,

— 3,5 lichte bedrijfsvoertuigen in 2015,

▼B

— 2,5 lichte bedrijfsvoertuigen in 2016,

— 1,5 lichte bedrijfsvoertuigen in 2017,

— 1 licht bedrijfsvoertuig vanaf 2018.

Tijdens de looptijd van het superkredietprogramma mag het maximum aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen met specifieke CO_2-emissies van minder dan 50 g CO_2/km waarmee rekening wordt gehouden bij de toepassing van de in de eerste alinea vermelde vermenigvuldigingsfactoren niet hoger zijn dan 25 000 lichte bedrijfsvoertuigen per fabrikant.

Artikel 6

Specifieke emissiedoelstelling voor lichte bedrijfsvoertuigen die op een alternatieve brandstof rijden

Om te bepalen of een fabrikant de in artikel 4 bedoelde specifieke emissiedoelstelling heeft gehaald, worden de specifieke CO_2-emissies van elk licht bedrijfsvoertuig dat is ontworpen om te kunnen rijden op een mengsel van benzine met 85 % bio-ethanol („E85”) dat aan de desbetreffende uniale wetgeving of Europese technische normen voldoet, uiterlijk op 31 december 2015 verminderd met 5 %, als erkenning van het feit dat rijden op biobrandstoffen meer mogelijkheden inzake technologie en emissievermindering biedt. Deze vermindering wordt alleen toegepast als ten minste 30 % van de tankstations in de lidstaat waar het lichte bedrijfsvoertuig is ingeschreven, de genoemde alternatieve brandstof die aan de in de desbetreffende uniale wetgeving bepaalde duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen voldoet, aanbiedt.

Artikel 7

Groepsvorming

1. Fabrikanten van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die geen afwijking krachtens artikel 11 genieten, mogen een groep vormen om aan hun verplichtingen uit hoofde van artikel 4 te voldoen.

2. Een groepsvormingsovereenkomst kan betrekking hebben op een of meer kalenderjaren, mits de totale duur van elke overeenkomst niet langer is dan vijf jaar, en moet ten laatste worden gesloten op 31 december van het eerste kalenderjaar waarin de emissies worden gegroepeerd. Fabrikanten die een groep vormen, dienen de volgende informatie bij de Commissie in:

a) de fabrikanten die deel uitmaken van de groep;

b) de fabrikant die is aangesteld als beheerder van de groep, die als contactpersoon voor de groep optreedt en verantwoordelijk is voor het betalen van eventuele bijdragen voor overtollige emissies die overeenkomstig artikel 9 aan de groep worden opgelegd;

c) informatie waaruit blijkt dat de beheerder van de groep in staat is de onder b) vermelde verplichtingen na te komen.

3. Als de voorgestelde beheerder van de groep niet voldoet aan de eis van het betalen van eventuele bijdragen voor overtollige emissies die overeenkomstig artikel 9 aan de groep worden opgelegd, stelt de Commissie de fabrikanten hiervan in kennis.

▼B

4. Fabrikanten die een groep vormen, stellen de Commissie gezamenlijk in kennis van eventuele wijzigingen van de groepsbeheerder of van zijn financiële toestand, indien dit een invloed kan hebben op zijn vermogen om te voldoen aan de eis van het betalen van eventuele bijdragen voor overtollige emissies die overeenkomstig artikel 9 aan de groep worden opgelegd, en van wijzigingen van het lidmaatschap van de groep of van de ontbinding van de groep.

5. Fabrikanten mogen groepsafspraken maken voor zover deze in overeenstemming zijn met de artikelen 101 en 102 van het VWEU en voor zover ze elke fabrikant die daarom verzoekt de mogelijkheid bieden op open, transparante, niet-discriminerende en commercieel redelijke voorwaarden lid te worden van de groep. Onverminderd de algemene toepasselijkheid van de uniale concurrentieregels op dergelijke groepen, dienen alle leden van een groep ervoor te zorgen dat in het kader van hun groepsvormingsovereenkomst alleen ten aanzien van de volgende informatie gegevens gemeenschappelijk worden gebruikt of informatie wordt uitgewisseld:

a) de gemiddelde specifieke CO_2-emissies;

b) de specifieke emissiedoelstelling;

c) het totaal aantal ingeschreven voertuigen.

6. Lid 5 is niet van toepassing als alle fabrikanten in de groep deel uitmaken van dezelfde groep van onderling verbonden fabrikanten.

7. Behalve wanneer kennisgeving wordt gedaan overeenkomstig lid 3 worden de fabrikanten die deel uitmaken van een groep waarover informatie is ingediend bij de Commissie, met het oog op de naleving van hun verplichtingen uit hoofde van artikel 4 als één fabrikant beschouwd. Informatie inzake monitoring- en rapporteringvoor individuele fabrikanten en voor groepen worden geregistreerd, meegedeeld en beschikbaar gesteld in het centrale register bedoeld in artikel 8, lid 4.

Artikel 8

Monitoring en rapportering van gemiddelde emissies

1. Voor het kalenderjaar dat begint op 1 januari 2012 en elk daaropvolgend kalenderjaar registreren alle lidstaten de in bijlage II, deel A, vermelde gegevens voor elk nieuw licht bedrijfsvoertuig dat op hun grondgebied wordt ingeschreven. Deze gegevens worden ter beschikking gesteld van de fabrikanten en hun aangewezen importeurs of vertegenwoordigers in de verschillende lidstaten De lidstaten stellen alles in het werk om ervoor te zorgen dat de rapporteringsorganen op een transparante manier werken.

2. Uiterlijk 28 februari van elk jaar, en beginnende in 2013, moet elke lidstaat de in bijlage II, deel B, vermelde gegevens met betrekking tot het voorgaande kalenderjaar vaststellen en aan de Commissie doorgeven. De gegevens moeten worden ingediend in het in bijlage II, deel C, gespecificeerde formaat.

3. Op verzoek van de Commissie moet een lidstaat ook alle overeenkomstig lid 1 geregistreerde gegevens doorgeven.

4. De Commissie houdt een centraal register bij van de door de lidstaten krachtens dit artikel meegedeelde gegevens; dit register is openbaar. Uiterlijk 30 juni 2013 en elk daaropvolgend jaar maakt de Commissie de volgende voorlopige berekeningen voor elke fabrikant:

▼B

a) de gemiddelde specifieke CO_2-emissies tijdens het voorafgaande kalenderjaar;

b) de specifieke emissiedoelstelling in het voorafgaande kalenderjaar;

c) het verschil tussen de gemiddelde specifieke CO_2-emissies tijdens het voorafgaande kalenderjaar en de specifieke emissiedoelstelling voor dat jaar.

De Commissie stelt elke fabrikant in kennis van haar voorlopige berekening voor die fabrikant. De kennisgeving bevat gegevens per lidstaat over het aantal ingeschreven nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen en hun specifieke CO_2-emissies.

5. Binnen de drie maanden na in kennis te zijn gesteld van de in lid 4 vermelde voorlopige berekening mogen fabrikanten eventuele fouten in de gegevens aan de Commissie meedelen, met vermelding van de lidstaat waarop de fout betrekking heeft.

6. De Commissie zal alle meegedeelde fouten onderzoeken en uiterlijk op 31 oktober de in lid 4 vermelde voorlopige berekeningen bevestigen of wijzigen.

7. Wanneer de Commissie, met betrekking tot de kalenderjaren 2012 en 2013 en op basis van de overeenkomstig lid 5 uitgevoerde berekeningen, vaststelt dat de gemiddelde specifieke CO_2-emissies van een fabrikant hoger liggen dan zijn specifieke emissiedoelstelling, stelt zij de fabrikant hiervan in kennis.

8. In elke lidstaat is de overeenkomstig artikel 8, lid 7, van Verordening (EG) nr. 443/2009 aangewezen instantie bevoegd voor het verzamelen en meedelen van de monitoringgegevens overeenkomstig deze verordening.

9. De Commissie stelt gedetailleerde regels vast voor de monitoring en de rapportering van gegevens krachtens dit artikel en voor de toepassing van bijlage II. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Teneinde rekening te houden met de ervaring die met de toepassing van deze Verordening wordt opgedaan, kan de Commissie door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 15, en met inachtneming van de voorwaarden van de artikelen 16 en 17, wijzigingen in bijlage II aanbrengen.

10. De lidstaten moeten, overeenkomstig dit artikel, ook gegevens verzamelen en rapporteren over inschrijvingen van voertuigen van de categorieën M_2 en N_2, zoals gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2007/46/EG, met een referentiemassa van hoogstens 2 610 kg, en voertuigen waartoe de typegoedkeuring is uitgebreid overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 715/2007.

Artikel 9

Bijdrage voor overtollige emissies

1. Voor het kalenderjaar van 1 januari tot en met 31 december 2014 en alle volledige kalenderjaren daarna legt de Commissie aan fabrikanten of, in voorkomend geval, groepsbeheerders een bijdrage voor overtollige emissies op wanneer hun specifieke CO_2-emissies hoger liggen dan hun specifieke emissiedoelstelling.

▼B

2. De in lid 1 vermelde bijdrage voor overtollige emissies wordt berekend aan de hand van de volgende formules:

a) Van 2014 tot en met 2018

i) Voor overtollige emissies van meer dan 3 g CO_2/km:

((Overtollige emissies - 3 g CO_2/km) × 95 EUR + 45 EUR) × het aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen.

ii) Voor overtollige emissies van meer dan 2 g CO_2/km maar niet meer dan 3 g CO_2/km:

((Overtollige emissies - 2 g CO_2/km) × 25 EUR + 20 EUR) × het aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen.

iii) Voor overtollige emissies van meer dan 1 g CO_2/km maar niet meer dan 2 g CO_2/km:

((Overtollige emissies - 1 g CO_2/km) × 15 EUR + 5 EUR) × het aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen.

iv) Voor overtollige emissies van niet meer dan 1 g CO_2/km:

(Overtollige emissies × 5 EUR) × het aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen.

b) Vanaf 2019:

(Overtollige emissies × 95 EUR) × het aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

— „overtollige emissies”: het positieve aantal gram per kilometer dat de gemiddelde specifieke CO_2-emissie van een fabrikant - rekening houdende met CO_2-emissiereducties als gevolg van overeenkomstig artikel 12 goedgekeurde innoverende technologieën - hoger ligt dan zijn specifieke emissiedoelstelling in het kalenderjaar of het gedeelte daarvan waarop de eis van artikel 4 van toepassing is, afgerond op drie decimalen, en

— „aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen”: het aantal door de fabrikant geproduceerde nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die in dat jaar zijn ingeschreven overeenkomstig de in artikel 4 uiteengezette introductiecriteria.

3. De Commissie stelt gedetailleerde regelingen vast voor de inning van de bijdragen voor overtollige emissies als bedoeld in lid 1 van dit artikel. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

4. De bijdragen voor overtollige emissies vloeien terug naar de algemene begroting van de Europese Unie.

Artikel 10

Publicatie van de prestaties van de fabrikanten

1. Uiterlijk op 31 oktober 2013 en op 31 oktober van elk daaropvolgend jaar publiceert de Commissie een lijst waarin voor elke fabrikant het volgende wordt vermeld:

▼B

a) zijn specifieke emissiedoelstelling voor het voorafgaande kalenderjaar;

b) zijn gemiddelde specifieke CO_2-emissies in het voorafgaande kalenderjaar;

c) het verschil tussen zijn gemiddelde specifieke CO_2-emissies in het voorafgaande kalenderjaar en zijn specifieke emissiedoelstelling voor dat jaar;

d) de gemiddelde specifieke CO_2-emissies voor alle tijdens het voorafgaande kalenderjaar in de Unie ingeschreven nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen;

e) de gemiddelde massa van alle tijdens het voorafgaande kalenderjaar in de Unie ingeschreven nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen tijdens het voorafgaande kalenderjaar.

2. Met ingang van 31 oktober 2015 wordt op de in lid 1 bedoelde lijst ook vermeld of de fabrikant tijdens het voorafgaande kalenderjaar heeft voldaan aan de eisen van artikel 4.

Artikel 11

Afwijkingen voor bepaalde fabrikanten

1. Een fabrikant kan een afwijking van de overeenkomstig bijlage I berekende specifieke emissiedoelstelling aanvragen als per kalenderjaar minder dan 22 000 nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen van deze fabrikant in de Unie worden ingeschreven, als de fabrikant:

a) geen deel uitmaakt van een groep onderling verbonden fabrikanten, of

b) deel uitmaakt van een groep onderling verbonden fabrikanten waarvan per kalenderjaar in totaal minder dan 22 000 nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen worden ingeschreven in de Unie, of

c) deel uitmaakt van een groep onderling verbonden fabrikanten, maar zijn eigen productiefaciliteiten en een eigen ontwerpcentrum beheert.

2. De op grond van lid 1 aangevraagde afwijking wordt voor hoogstens vijf kalenderjaren toegestaan. De aanvraag wordt bij de Commissie ingediend en bevat de volgende informatie:

a) de naam en de contactpersoon van de fabrikant;

b) bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de fabrikant in aanmerking komt voor de in lid 1 vermelde afwijking;

c) bijzonderheden betreffende de door de fabrikant geproduceerde lichte bedrijfsvoertuigen, inclusief de massa en de specifieke CO_2-emissies van die voertuigen, en

d) een specifieke emissiedoelstelling die overeenstemt met het reductiepotentieel van de fabrikant, inclusief het economische en technologische potentieel om zijn specifieke CO_2-emissies te beperken, rekening houdend met de kenmerken van de markt voor het geproduceerde type licht bedrijfsvoertuig.

3. Als de Commissie van oordeel is dat de fabrikant in aanmerking komt voor de op grond van lid 1 aangevraagde afwijking en dat de door de fabrikant voorgestelde specifieke emissiedoelstelling overeenstemt met zijn reductiepotentieel, inclusief het economische en technologische

▼B

potentieel om zijn specifieke CO_2-emissies te beperken, rekening houdend met de kenmerken van de markt voor het geproduceerde type licht bedrijfsvoertuig, kent de Commissie een afwijking toe aan de fabrikant. ►M2 ——————— ◄

4. Een fabrikant aan wie overeenkomstig dit artikel een afwijking is toegekend, stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van eventuele wijzigingen die een invloed (kunnen) hebben op de voorwaarden om voor de afwijking in aanmerking te komen.

5. Als de Commissie op basis van de in lid 4 vermelde kennisgeving of om andere redenen beslist dat een fabrikant niet langer in aanmerking komt voor de afwijking, trekt zij de afwijking met ingang van 1 januari van het volgende kalenderjaar in en stelt zij de fabrikant daarvan in kennis.

6. Als de fabrikant zijn specifieke emissiedoelstelling niet haalt, legt de Commissie de fabrikant de in artikel 9 bedoelde bijdrage voor overtollige emissies op.

7. De Commissie stelt regelingen ter aanvulling van de leden 1 tot en met 6 van dit artikel vast, onder meer voor de interpretatie van de criteria om in aanmerking te komen voor een afwijking, voor de inhoud van de aanvragen alsmede de inhoud en beoordeling van de programma's voor de beperking van de specifieke CO_2-emissies, door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 15, en met inachtneming van de voorwaarden van de artikelen 16 en 17.

8. Aanvragen voor een afwijking met inbegrip van de informatie ter ondersteuning ervan, kennisgevingen overeenkomstig lid 4, intrekkingen overeenkomstig lid 5 of oplegging van de bijdrage voor overtollige emissie overeenkomstig lid 6, alsmede handelingen die worden vastgesteld overeenkomstig lid 7, worden ter beschikking gesteld van het publiek, met inachtneming van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van 30 mei 2001 van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ([1]).

Artikel 12

Eco-innovaties

▼M2

1. Op aanvraag van een toeleverancier of een fabrikant wordt rekening gehouden met CO_2-besparingen die worden gerealiseerd door gebruik van innoverende technologie of door een combinatie van innoverende technologieën („innoverende technologiepakketten”).

De totale bijdrage van deze technologieën aan de vermindering van de specifieke emissiedoelstelling van een fabrikant kan tot 7 g CO_2/km bedragen.

2. Uiterlijk op 31 december 2012 stelt de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen gedetailleerde bepalingen vast voor een procedure ter goedkeuring van de innoverende technologieën of innoverende technologiepakketten als bedoeld in lid 1. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 14, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld. Deze gedetailleerde bepalingen zijn in overeenstemming met de bepalingen uit hoofde van artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 443/2009 en zijn gebaseerd op de volgende criteria voor innoverende technologieën:

([1]) PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

▼B

a) de CO_2-besparingen die worden gerealiseerd door gebruik van innoverende technologie moeten aan de toeleverancier of de fabrikant zijn toe te schrijven;

b) de innoverende technologie moet een geverifieerde bijdrage leveren aan de vermindering van de CO_2-emissies;

c) de innoverende technologieën mogen niet vallen onder de CO_2-meting volgens de standaardtestcyclus, noch onder bindende bepalingen als gevolg van aanvullende maatregelen om de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 443/2009 bedoelde extra vermindering met 10 g CO_2/km te halen, en mogen niet verplicht zijn op grond van andere bepalingen in de Uniewetgeving.

3. Een toeleverancier of fabrikant die een maatregel als innoverende technologie wil laten goedkeuren, dient bij de Commissie een rapport in, inclusief een verificatierapport van een onafhankelijke en gecertificeerde instantie. In geval van mogelijke interactie tussen de maatregel en een andere, reeds goedgekeurde innoverende technologie, wordt in het rapport melding gemaakt van deze interactie en in het verificatierapport geëvalueerd in hoeverre de interactie gevolgen heeft voor de vermindering die met elke maatregel wordt gerealiseerd.

4. De Commissie attesteert de gerealiseerde vermindering op basis van de in lid 2 vastgestelde criteria.

Artikel 13

Toetsing en rapportering

▼M2

1. Uiterlijk op 31 december 2015 evalueert de Commissie deze verordening, in het bijzonder de daarin bepaalde specifieke emissiedoelstellingen en modaliteiten teneinde de CO_2-emissiedoelstellingen voor nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen vast te stellen voor de periode na 2020. De vaststelling van het vereiste reductiepercentage dient in overeenstemming te zijn met de langetermijnklimaatdoelstellingen van de Unie en de gevolgen voor de ontwikkeling van kosteneffectieve CO_2-reductietechnologieën voor lichte bedrijfsvoertuigen. De Commissie dient bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in met het resultaat van die evaluatie. Dat verslag bevat, zo nodig, passende voorstellen voor het wijzigen van deze verordening, onder andere met het oog op het mogelijk vaststellen van een realistische en haalbare doelstelling op basis van een alomvattende effectbeoordeling betreffende het concurrerend blijven van de industrie in lichte bedrijfsvoertuigen en de daarvan afhangende bedrijfstakken. De Commissie zorgt er bij het opstellen van de desbetreffende voorstellen voor dat deze uit mededingingsoogpunt zo neutraal mogelijk, sociaal billijk en duurzaam zijn.

▼B

2. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad tegen 2014 zo nodig een voorstel voor om voertuigen van de categorieën N_2 en M_2, zoals gedefinieerd in bijlage II bij Richtlijn 2007/46/EG, met een referentiemassa van hoogstens 2 610 kg, en van voertuigen waartoe de typegoedkeuring is uitgebreid overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 715/2007, met het oog op het halen van de langetermijndoelstelling vanaf 2020 ook in deze verordening op te nemen.

▼B

3. De Commissie publiceert tegen 2014, nadat een effectbeoordeling is uitgevoerd, een rapport over de beschikbaarheid van gegevens over voetafdruk en laadvermogen en over het gebruik daarvan als nuttige parameters met het oog op de vaststelling van specifieke emissiedoelstellingen en dient, indien nodig, bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel in om bijlage I overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure te wijzigen.

4. Uiterlijk 31 december 2011 voert de Commissie een procedure in om representatieve waarden voor de CO_2-emissies, brandstofefficiëntie en de massa van voltooide voertuigen te verkrijgen en zorgt er daarbij voor dat de fabrikant van het basisvoertuig tijdig toegang heeft tot de massa en tot de specifieke CO_2-emissies van het voltooide voertuig.

5. Uiterlijk op 31 oktober 2016, en vervolgens om de drie jaar, wijzigt de Commissie bijlage I door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 15, en met inachtneming van de voorwaarden van de artikelen 16 en 17, teneinde de waarde M_0 waarnaar in die bijlage wordt verwezen aan te passen aan de gemiddelde massa van de nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen in de voorafgaande drie kalenderjaren.

Deze aanpassingen treden voor het eerst in werking op 1 januari 2018 en vervolgens om de drie jaar.

6. De Commissie neemt de lichte bedrijfsvoertuigen op in de herziening van de procedures voor het meten van CO_2-emissies overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 443/2009.

▼M2

_____

▼B

De Commissie neemt de lichte bedrijfsvoertuigen op in de herziening van Richtlijn 2007/46/EG overeenkomstig artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 443/2009.

▼M2

De Commissie bepaalt door middel van uitvoeringshandelingen de correlatieparameters die nodig zijn om eventuele veranderingen weer te geven in de regelgevende testprocedure voor de meting van specifieke CO_2-emissies die is vastgesteld in Verordening (EG) nr. 715/2007 en Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie ([1]). Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 14, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 15 en met inachtneming van de in de artikelen 16 en 17 vervatte voorwaarden, gedelegeerde handelingen vast te stellen voor het aanpassen van de in bijlage I opgenomen formules door gebruik te maken van de krachtens de eerste alinea vastgestelde methode, waarbij wordt gewaarborgd dat de reductievereisten voor fabrikanten en voertuigen van verschillend nut onder de oude en nieuwe testprocedures van vergelijkbare strengheid zijn.

([1]) Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie van 18 juli 2008 tot uitvoering en wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB L 199 van 28.7.2008, blz. 1).

▼B

Artikel 14

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 9 van Beschikking nr. 280/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de uitvoering van het Protocol van Kyoto ([1]) ingestelde comité klimaatverandering. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

▼M2

2 bis. Indien het in lid 1 bedoelde comité geen advies uitbrengt, stelt de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet vast en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

▼B

Artikel 15

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid tot vaststelling van de gedelegeerde handelingen bedoeld in artikel 8, lid 9, tweede alinea, artikel 11, lid 7, artikel 13, lid 5, en artikel 13, lid 6, vierde alinea, wordt aan de Commissie verleend voor een termijn van vijf jaar te rekenen van 3 juni 2011. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag over de gedelegeerde bevoegdheid op. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch verlengd met termijnen van dezelfde duur, tenzij het Europees Parlement of de Raad de bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 16.

2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

3. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt de Commissie verleend onder de in de artikelen 16 en 17 gestelde voorwaarden.

Artikel 16

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheidsdelegatie bedoeld in artikel 8, lid 9, tweede alinea, artikel 11, lid 7, artikel 13, lid 5, en artikel 13, lid 6, vierde alinea, kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.

2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, streeft ernaar de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke tijd voordat het definitieve besluit wordt genomen op de hoogte te brengen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken en waarom.

([1]) PB L 49 van 19.2.2004, blz. 1.

▼B

3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheid die in het besluit wordt vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk in werking of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 17

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. Het Europees Parlement of de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar maken binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum van kennisgeving.

Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze termijn met twee maanden verlengd.

2. Indien bij het verstrijken van de in lid 1 genoemde termijn het Europees Parlement noch de Raad bezwaar heeft gemaakt tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie heeft meegedeeld voornemens te zijn geen bezwaar te maken, kan de gedelegeerde handeling vóór het verstrijken van de termijn worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en in werking treden.

3. Als het Europees Parlement of de Raad binnen de in lid 1 genoemde periode bezwaar maakt tegen de gedelegeerde handeling, treedt die niet in werking. De instelling die bezwaar maakt, motiveert haar bezwaar tegen de gedelegeerde handeling.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼B

BIJLAGE I

SPECIFIEKE CO_2-EMISSIEDOELSTELLINGEN

1. De indicatieve specifieke CO_2-emissies van elk licht bedrijfsvoertuig, gemeten in gram per kilometer, worden vastgesteld overeenkomstig de volgende formule:

   a) van 2014 tot en met 2017:

   indicatieve specifieke CO_2-emissies = $175 + a \times (M - M_0)$

   waarbij:

   M = de massa van het voertuig in kilogram (kg)

   M_0 = 1 706,0

   a = 0,093;

   b) ►M4 Vanaf 2018:

   specifieke CO_2-emissies = $175 + a \times (M - M_0)$

   waarbij:

   M = de massa van het voertuig in kilogram (kg)

   M_0 = 1 766,4

   a = 0,093; ◄

▼M2

   c) vanaf 2020:

   indicatieve specifieke CO_2-emissies = $147 + a \cdot (M - M_0)$

   waarbij:

   M = de massa van het voertuig in kilogram (kg)

   M_0 = de overeenkomstig artikel 13, lid 5, vastgestelde waarde

   a = 0,096.

▼B

2. De specifieke emissiedoelstelling van een fabrikant voor een kalenderjaar wordt berekend als het gemiddelde van de indicatieve specifieke CO_2-emissies van alle nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen van die fabrikant die in dat kalenderjaar werden ingeschreven.

▼B

BIJLAGE II

MONITORING EN RAPPORTERING VAN EMISSIES

A. Het verzamelen van gegevens over lichte bedrijfsvoertuigen en het vaststellen van informatie voor de monitoring van de CO_2-emissies

▼M3

1. Gedetailleerde gegevens

1.1. Complete voertuigen die zijn ingeschreven als voertuigen van categorie N_1

In het geval van complete voertuigen met EG-typegoedkeuring en inschrijving als voertuig van categorie N_1 vermelden de lidstaten voor elk kalenderjaar de volgende gedetailleerde gegevens over alle nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die voor het eerst op hun grondgebied worden ingeschreven:

a) de fabrikant;

b) typegoedkeuringsnummer met extensie;

c) type, variant en uitvoering;

d) merk;

e) voertuigcategorie volgens typegoedkeuring;

f) categorie ingeschreven voertuig;

g) specifieke CO_2-emissies;

h) massa in rijklare toestand;

i) technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand;

j) voetafdruk: wielbasis, spoorbreedte van gestuurde as en spoorbreedte andere as;

k) brandstoftype en brandstofmodus;

l) cilinderinhoud;

m) elektriciteitsverbruik;

n) code van de innovatieve technologie of groep van innovatieve technologieën en de daaruit voortvloeiende vermindering van de CO_2-emissies;

o) voertuigidentificatienummer.

Er wordt gebruikgemaakt van het formaat als vastgesteld in deel C, afdeling 2.

1.2. In een meerfasenprocedure goedgekeurde voertuigen die zijn ingeschreven als voertuigen van categorie N_1

In het geval van meerfasenvoertuigen met inschrijving als voertuig van categorie N_1 vermelden de lidstaten voor elk kalenderjaar de volgende gedetailleerde gegevens met betrekking tot:

a) het basisvoertuig (incompleet): de in punt 1.1, onder a) tot en met e), g), h), i), n) en o), gespecificeerde gegevens of, in plaats van de onder h) en i) gespecificeerde gegevens, de standaard toegevoegde massa als onderdeel van de typegoedkeuringsinformatie volgens punt 2.17.2 van bijlage I bij Richtlijn 2007/46/EG;

▼M3

b) het basisvoertuig (compleet): de in punt 1.1, onder a) tot en met e), g), h), i), n) en o), gespecificeerde gegevens;

c) het voltooide voertuig: de in punt 1.1, onder a), f), g), h), j) tot en met m) en o), gespecificeerde gegevens.

Wanneer een of meer van de in dit punt, onder a) en b), bedoelde gegevens niet voor het basisvoertuig kunnen worden verstrekt, verstrekt de lidstaat in de plaats daarvan gegevens met betrekking tot het voltooide voertuig.

Voor voltooide voertuigen van categorie N_1 wordt gebruikgemaakt van het formaat als vastgesteld in deel C, afdeling 2.

Het voertuigidentificatienummer als bedoeld in punt 1.1, onder o), wordt niet openbaar gemaakt.

▼B

2. ►M1 De in punt 1 bedoelde gegevens worden overgenomen uit het certificaat van overeenstemming of stemmen overeen met het door de fabrikant van het desbetreffende lichte commerciële voertuig afgegeven certificaat van overeenstemming. Wanneer het certificaat van overeenstemming niet wordt gebruikt, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om voldoende nauwkeurigheid van de monitoringprocedure te waarborgen. ◄ Als op het certificaat van overeenstemming zowel een minimum- als een maximummassa voor een licht bedrijfsvoertuig zijn vermeld, mogen de lidstaten voor de toepassing van deze verordening alleen de maximummassa overnemen. Voor voertuigen met twee brandstoffen (benzine/gas) waarbij op de certificaten van overeenstemming voor beide brandstoffen specifieke CO_2-emissies staan vermeld, gebruiken de lidstaten alleen de waarde voor gas.

▼M3

3. De lidstaten bepalen voor elk kalenderjaar:

a) de bronnen die gebruikt zijn voor het verzamelen van de in punt 1 bedoelde gedetailleerde gegevens;

b) het totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die zijn onderworpen aan EG-typegoedkeuring;

c) het totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die zijn onderworpen aan meerfasentypegoedkeuring, waar beschikbaar;

d) het totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen met individuele goedkeuring;

e) het totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen met een nationale goedkeuring van kleine series.

B. Methode voor het vaststellen van de informatie voor de monitoring van de CO_2-emissies van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen

De lidstaten stellen de overeenkomstig de punten 1 en 3 van deel A van deze bijlage vereiste monitoringinformatie vast volgens de in dit deel uiteengezette methode.

1. Aantal ingeschreven nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen

De lidstaten stellen het aantal nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen dat op hun grondgebied is ingeschreven, vast in het respectieve jaar waarop de monitoring betrekking heeft, verdeeld in voertuigen die aan EG-typegoedkeuring zijn onderworpen, met individuele goedkeuring en met nationale goedkeuring van kleine series, en, waar beschikbaar, het aantal meerfasenvoertuigen.

▼M1

_____

▼M3

_____

▼M1

_____

▼B

7. Voltooide voertuigen

In het geval van meerfasenvoertuigen worden de specifieke CO_2-emissies van voltooide voertuigen toegewezen aan de fabrikant van het basisvoertuig.

Teneinde te waarborgen dat de waarden van de CO_2-emissies, brandstofefficiëntie en de massa van voltooide voertuigen representatief zijn, zonder de fabrikant van het basisvoertuig te zwaar te belasten, stelt de Commissie een specifieke monitoringprocedure op en herziet uiterlijk 31 december 2011 de desbetreffende typegoedkeuringswetgeving en brengt hierin de noodzakelijke wijzigingen aan.

Bij het opstellen van een dergelijke procedure bepaalt de Commissie zo nodig hoe de monitoring van de massa en de CO_2-waarden plaatsvindt, op basis van een tabel van CO_2-waarden voor de verschillende klassen van definitieve traagheidsmassa of op basis van slechts één CO_2-waarde, afgeleid van de massa van het basisvoertuig plus een standaard per N_1-klasse gesplitste toegevoegde massa. In het laatstgenoemde geval wordt deze massa ook gebruikt voor deel C van deze bijlage.

De Commissie zorgt er ook voor dat de fabrikant van het basisvoertuig tijdig toegang heeft tot de massa en tot de specifieke CO_2-emissies van het voltooide voertuig.

▼M3

Hoewel de standaard toegevoegde massa moet worden gebruikt voor deel C van deze bijlage, mag in het geval waarin de waarde van die massa niet kan worden bepaald, de massa in rijklare toestand van het voltooide voertuig worden gebruikt voor de voorlopige berekening van de in artikel 8, lid 4, bedoelde specifieke emissiedoelstelling.

Als het basisvoertuig een compleet voertuig is, wordt de massa in rijklare toestand van dat voertuig gebruikt voor de berekening van de specifieke emissiedoelstelling. Als de waarde van die massa echter niet kan worden bepaald, mag de massa in rijklare toestand van het voltooide voertuig worden gebruikt voor de voorlopige berekening van de specifieke emissiedoelstelling.

C. Formaat voor het indienen van de gegevens

De lidstaten dienen voor elk jaar de in deel A, punten 1 en 3, gespecificeerde informatie in het volgende formaat in:

Afdeling 1 — Geaggregeerde monitoringgegevens

Lidstaat ([1])	
Jaar	

▼M3

Gegevensbron	
Totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die zijn onderworpen aan EG-typegoedkeuring	
Totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen met individuele goedkeuring	
Totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen met een nationale goedkeuring van kleine series	
Totaal aantal nieuwe inschrijvingen van nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen die zijn onderworpen aan meerfasentypegoedkeuring (waar beschikbaar)	

([1]) Alpha-2-codes van ISO 3166 met uitzondering van Griekenland en het Verenigd Koninkrijk waarvoor de code „EL” respectievelijk „UK” is.

Afdeling 2 — Gedetailleerde monitoringgegevens — per afzonderlijk voertuig

Verwijzing naar punt 1.1 van deel A	Gedetailleerde gegevens per ingeschreven voertuig ([1])
a)	Naam fabrikant volgens EU-standaardaanduiding ([2])
	Naam fabrikant volgens verklaring OEM COMPLEET VOERTUIG/BASISVOERTUIG ([3])
	Naam fabrikant volgens verklaring OEM VOLTOOID VOERTUIG ([3])
	Naam fabrikant volgens register van de lidstaat ([2])
b)	Typegoedkeuringsnummer met extensie
c)	Type
	Variant
	Uitvoering
d)	Merk
e)	Voertuigcategorie volgens typegoedkeuring
f)	Categorie ingeschreven voertuig
g)	Specifieke CO_2-emissies
h)	Massa in rijklare toestand BASISVOERTUIG
	Massa in rijklare toestand VOLTOOID VOERTUIG/COMPLEET VOERTUIG
i) ([4])	Technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand
j)	Wielbasis
	Spoorbreedte gestuurde as (as 1)
	Spoorbreedte andere as (as 2)

▼**M3**

Verwijzing naar punt 1.1 van deel A	Gedetailleerde gegevens per ingeschreven voertuig ([1])
k)	Brandstoftype
	Brandstofmodus
l)	Cilinderinhoud (cm^3)
m)	Elektriciteitsverbruik (Wh/km)
n)	Code van de innovatieve technologie of van de groep innovatieve technologieën
	Emissiereductie dankzij innoverende technologie(ën)
o)	Voertuigidentificatienummer
Punt 2.17.2 van bijlage I bij Richtlijn 2007/46/EG ([5])	Standaard toegevoegde massa (waar van toepassing in het geval van meerfasenvoertuigen)

Noten:

([1]) Wanneer bij meerfasenvoertuigen de gegevens niet voor het basisvoertuig kunnen worden verstrekt, moet de lidstaat ten minste de in dit formaat gespecificeerde gegevens voor het voltooide voertuig verstrekken. Wanneer het voertuigidentificatienummer niet kan worden verstrekt, moeten alle gedetailleerde gegevens worden verstrekt voor het complete voertuig, het voltooide voertuig alsmede voor het basisvoertuig in overeenstemming met deel A, punt 1.2, onder a), b) en c), van deze bijlage.

([2]) In het geval van nationale goedkeuringen van kleine series (national small series approvals — NSS) of individuele goedkeuringen (individual approvals — IVA), moet de naam van de fabrikant worden verstrekt in de kolom „Naam van de fabrikant volgens register van de lidstaat” en moet in de kolom „Naam fabrikant volgens EU-standaardaanduiding” een van de volgende vermeldingen worden opgenomen: „AA-NSS” of „AA-IVA”, naargelang van het geval.

([3]) Vermeld in het geval van meerfasenvoertuigen de fabrikant van het basisvoertuig (incompleet/compleet). Als de fabrikant van het basisvoertuig niet bekend is, vermeld dan alleen de fabrikant van het voltooide voertuig.

([4]) Vermeld in het geval van meerfasenvoertuigen de technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand van het basisvoertuig.

([5]) In het geval van meerfasenvoertuigen mogen de massa in rijklare toestand en de technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand van het basisvoertuig worden vervangen door de standaard toegevoegde massa als gespecificeerd in de typegoedkeuringsinformatie overeenkomstig punt 2.17.2 van bijlage I bij Richtlijn 2007/46/EG..